

DZIENNIK USTAW ŚLĄSKICH

Nr. 11.

KATOWICE, dnia 2. marca 1923.

Rok II.

- Treść: 71. Rozporządzenie Rady Wojewódzkiej z dnia 20. lutego 1923 r. w przedmiocie podwyższenia podatku od piwa.
72. Rozporządzenie Rady Wojewódzkiej z dnia 20. lutego 1923 r. w przedmiocie ujednostajnienia podatku od kart do gry.
73. Rozporządzenie Rady Wojewódzkiej z dnia 20. lutego 1923 r. w przedmiocie podwyższenia podatku od drożdży.
74. Rozporządzenie Rady Wojewódzkiej z dnia 20. lutego 1923 r. w przedmiocie podwyższenia podatku od oleju mineralnego.
75. Rozporządzenie z dnia 24. lutego 1923 r. celem wykonania rozporządzenia Rady Wojewódzkiej z dnia 20. lutego 1923 r. w przedmiocie opodatkowania kart do gry.
76. Rozporządzenie z dnia 24. lutego 1923 r. w celu wykonania rozporządzenia Rady Wojewódzkiej z dnia 20. lutego 1923 r. w przedmiocie podwyższenia podatku od wina inusującego.

71.

Rozporządzenie

Rady Wojewódzkiej

z dnia 20. lutego 1923 r.

w przedmiocie podwyższenia podatku od piwa.

Na podstawie art. 1. ustawy z dnia 6. lutego 1923 w przedmiocie regulowania podatków spożywczych (Dz. Ust. Śl. Nr. 9, poz. 58) zarządza się co następuje:

Art. 1.

Art. 3. ustawy z dnia 23. listopada 1922 w przedmiocie opodatkowania piwa (Dz. Ust. Śl. Nr. 37, poz. 136) zmienia się w następujący sposób:

W górnosłaskiej części Województwa Śląskiego pobierać się będzie podatek od piwa w tej wysokości, jaka ustanowiona jest dla cieszyńskiej części Województwa Śląskiego.

Dopóki w górnosłaskiej części Województwa Śląskiego będzie waluta niemiecka ustawowym środkiem płatniczym, wolno kwotę podatku płacić w markach niemieckich po kursie ustalonym w sposób przewidziany w art. 307 § 4 polsko-niemieckiej konwencji górnosłaskiej.

Art. 2.

Wykonanie rozporządzenia porucza się Wojewodzie Śląskiemu.

Art. 3.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Śląska Rada Wojewódzka

Przewodniczący:

Schultis m. p.

72.

Rozporządzenie

Rady Wojewódzkiej

z dnia 20. lutego 1923 r.

w przedmiocie ujednostajnienia podatku od kart do gry.

Na podstawie art. 1. ustawy z dnia 6. lutego 1923 w przedmiocie regulowania podatków spożywczych (Dz. Ust. Śl. Nr. 9, poz. 58) zarządza się co następuje:

Art. 1.

§ 1. niemieckiej ustawy o opodatkowaniu kart do gry z dnia 10. września 1919 (Dz. Ust. Rzeszy niem. str. 1643) zmienia się w następujący sposób:

Karty do gry podlegają opłacie w kwocie 300 mk. pol. od talji.

Dopóki w górnosłaskiej części Województwa Śląskiego będzie waluta niemiecka ustawowym środkiem płatniczym, wolno kwotę podatku płacić w markach niemieckich po kursie ustalonym w sposób przewidziany w art. 307. § 4 polsko-niemieckiej konwencji górnosłaskiej.

Art. 2.

Przedsiębiorcy, jakoteż osoby prywatne posiadające w Górnosłaskiej części Województwa w dniu wejścia w życie niniejszego rozporządzenia więcej jak dwie talje kart winny zgłosić je do ostemplowania i uiszczenia dodatkowej opłaty.

Art. 3.

Wykonanie rozporządzenia porucza się Wojewodzie Śląskiemu.

Art. 4.

Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Śląska Rada Wojewódzka

Przewodniczący:

Schultis m. p.

73.

Rozporządzenie

Rady Wojewódzkiej

z dnia 20. lutego 1923 r.

w przedmiocie podwyższenia podatku od drożdży.

Na podstawie art. 1 ustawy z dnia 6. lutego 1923 w przedmiocie regulowania podatków spożywczych (Dz. Ust. Śl. Nr. 9, poz. 58) zarządza się co następuje:

Art. 1.

Ustanowioną w § 3 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 30. maja 1921 r. w przedmiocie ujednostajnienia opodatkowania drożdży prasowanych (Dz. U. Rz. P. Nr. 50, poz. 307), obowiązującego w cieszyńskiej części Województwa oraz w art. 3. rozporządzenia z dnia 22. sierpnia 1922 r. w przedmiocie opodatkowania drożdży (Dz. Ust. Śl. Nr. 18, poz. 62), obowiązującego w górnośląskiej części Województwa, opłatę podatkową od drożdży prasowanych podwyższa się na kwotę dwieście czterdzieści marek polskich od 1 kg. wagi.

Dopóki w górnośląskiej części Województwa jest waluta niemiecka ustawowym środkiem płatniczym, wolno kwotę podatku płacić w markach niemieckich po kursie ustalonym w sposób przewidziany w art. 307, § 4 polsko-niemieckiej konwencji górnośląskiej.

Art. 2.

Wykonanie rozporządzenia porucza się Wojewodzie Śląskiemu.

Art. 3.

Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Śląska Rada Wojewódzka

Przewodniczący:

Schultis m. p.

74.

Rozporządzenie

Rady Wojewódzkiej

z dnia 20. lutego 1923 r.

w przedmiocie podwyższenia podatku od oleju mineralnego.

Na podstawie art. 1. ustawy z dnia 6. lutego 1923 roku w przedmiocie regulowania podatków spożywczych (Dz. Ust. Śl. Nr. 9, poz. 58) zarządza się co następuje:

Art. 1.

Moc obowiązująca § 1, 2, 3 i 4 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 21. grudnia 1922 r. w przedmiocie podwyższenia podatku od oleju mineralnego (Dz. Ust. R. P. Nr. 116, poz. 1054) w brzmieniu podanem w przyległym załączniku do rozporządzenia, rozszerza się na obszar Województwa Śląskiego z ważnością od 1. stycznia 1923 roku.

Dopóki waluta niemiecka będzie w górnośląskiej części Województwa ustawowym środkiem płatniczym,

wolno kwotę podatku płacić w walucie niemieckiej po kursie ustalonym w sposób przewidziany w polsko-niemieckiej konwencji górnośląskiej.

Art. 2.

Wykonanie rozporządzenia porucza się Wojewodzie Śląskiemu.

Art. 3.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Śląska Rada Wojewódzka

Przewodniczący:

Schultis m. p.

Załącznik do rozporządzenia Rady Wojewódzkiej.

Rozporządzenie

Rady Ministrów

z dnia 21. grudnia 1922 r.

w sprawie podwyższenia podatku od zużycia olejów mineralnych na obszarze Rzeczypospolitej.

Na zasadzie postanowienia art. 1 i 2 ust. z 10. maja 1921 r. (Dz. U. R. P. Nr. 41, poz. 248) i art. 1 ustawy z 4. sierpnia 1922 r. (Dz. U. R. P. Nr. 67, poz. 607) o regulowaniu podatków od spożycia, zużycia względnie produkcji na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej zarządza się co następuje:

§ 1

Wyrażenie „olej kopalniany” i „podatek konsumpcyjny” używane w austriackiej ustawie z 26. maja 1882 r. (aust. Dz. U. P. Nr. 55), której moc obowiązującą rozszerzono rozporządzeniem Rady Ministrów z dnia 17. listopada 1921 r. (Dz. U. R. P. Nr. 100, poz. 717) na cały obszar Rzeczypospolitej zastępuje się wyrażeniami „olej mineralny” i „podatek od zużycia”.

§ 2.

Uchyła się moc obowiązująca § 1. powyższej austriackiej ustawy z d. 26. maja 1882 r. (aust. Dz. U. P. Nr. 55) wraz ze zmianami dokonanymi w części VI. cesarskiego rozporządzenia z dnia 17. lipca 1899 r. (aust. Dz. U. P. Nr. 120).

§ 3.

Podatek od zużycia oleju mineralnego przewidziany w § 2 austriackiej ustawy z dnia 26. maja 1882 r. (aust. Dz. U. P. Nr. 55), podwyższony rozporządzeniem Rady Ministrów z dnia 17. listopada 1921 r. do kwoty 4.000 mk. od 100 kg. wagi netto zmienia się w następujący sposób:

- a) oleje mineralne o gęstości do 750°
Areometra przy + 12° R (+ 15° C)
od 100 kg. 15.000 mk.
- b) oleje mineralne o gęstości ponad 750°
do 865° Areometra przy + 12° R (+ 15°
C) od 100 kg. 10 000 mk.
- c) oleje mineralne o gęstości ponad 865°
do 885° Areometra przy + 12° R
+ 15° C) od 100 kg.
 - 1) nierafinowane 1 000 mk.
 - 2) rafinowane 2 000 mk.
- d) oleje mineralne o gęstości ponad 885°
Areometra przy + 12° R (+ 15° C),
tudzież ropa i waselina od 100 kg. . . 3 000 mk.
- e) parafina i świece od 100 kg. . . . 6 000 mk.
- f) asfalt miękki i twardy, koks i gudron
(maź) od 100 kg. 1 000 mk.

§ 4.

Minister Skarbu uprawniony jest do obniżenia podatku od zużycia olejów mineralnych wymienionych w § 3. lit. a), b), c), przeznaczonych do poruszania motorów w przemyśle, do oczyszczania szybów naftowych, do nawęglania gazu świetlnego, na potrzeby wojska, władz i przedsiębiorstw państwowych, wreszcie jako środek opałowy roszczyniający lub wyciągowy w przemyśle na warunkach określonych w rozporządzeniu wykonawczem.

Również uprawniony jest Minister Skarbu w porozumieniu z Ministrem Przemysłu i Handlu zwalniać wszelkie oleje mineralne przeznaczone na wywóz za granicę Rzeczypospolitej w całości lub części od podatku od zużycia przewidzianego w § 3.

§ 5.

Zapasy oleju mineralnego wymienionego w § 3 pod lit. a) i b) znajdujące się poza rafinerjami nafty w ilości ponad 100 kg. podlegają zgłoszeniu i dodatkowemu opodatkowaniu w ciągu trzech dni wedle stanu z dnia ogłoszenia niniejszego rozporządzenia.

§ 6.

Oleje mineralne wymienione w § 3. przywożone z obszaru wolnego miasta Gdańska lub z obszaru Województwa Śląskiego na obszar obowiązującego niniejszego rozporządzenia podlegają podatkowi od zużycia w wysokości wymienionej w § 3.

§ 7.

Niezgłoszenie posiadanego zapasu olejów mineralnych, wymienionych w § 3 lit. a) i b) w całości lub w części w terminie oznaczonym w § 5 celem dodatkowego opodatkowania podlega ukaraniu a) na obszarze b. zaboru austriackiego narówni z wywozem oleju mineralnego z rafinerji nafty bez przepisanej oznajmienia i zapłaty przypadającego podatku, b) na obszarze b. zaboru rosyjskiego wedle art. 1254 ros. zbioru ustaw o akcyzach (tom V. zbioru praw rosyjskich według wydania z r. 1901 i dalszego ciągu z r. 1912.

§ 8.

Wykonanie niniejszego rozporządzenia porucza się Ministrowi Skarbu.

§ 9.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia na całym obszarze Rzeczypospolitej z wyłączeniem Województwa Śląskiego.

Prezes Rady Ministrów:

(—) W. Sikorski.

Minister Skarbu:

(—) Jastrzębski.

75.

Rozporządzenie

z dnia 24. lutego 1923 r.

celem wykonania rozporządzenia Rady Wojewódzkiej z dnia 20. lutego 1923 r. w przedmiocie opodatkowania kart do gry.

Na podstawie Art. 2 rozporządzenia Rady Wojewódzkiej z dnia 20. lutego 1923 r. w przedmiocie opodatkowania kart do gry (Dz. Ust. Śl. Nr. 11 poz. 72) zarządzam co następuje:

§ 1.

Opłacie w myśl art. 1 rozporządzenia podlegają wszelkie karty, których można użyć do gry, bez względu na ich formę oraz ilość kart tworzących talję. Opłacie tej podlegają karty sprowadzone z zagranicy.

§ 2.

Urzędem powołanym do stemplowania kart do gry sprowadzonych z zagranicy na obszar Województwa Śląskiego jest Kasa skarbową w Katowicach, której ma Urząd celny po dokonanej odprawie celnej odstąpić przesyłkę kart do gry celem dokonania ostemplowania.

§ 3.

Stemplowanie kart odbywa się przez wytłoczenie znaku stemplowego na jednej talji kart.

Zgłaszający do ostemplowania ma na każdej talji na opakowaniu wzdłuż nalepić polską banderolę do kart do gry w ten sposób, aby jej część środkowa zamykała opakowanie, a końce zbliżały się jak najbardziej do okrągłych otworów opakowania.

§ 4.

Banderole wydaje kasa skarbową bezpłatnie. W tym celu ma strona złożyć zamówienie w 2 egzemplarzach, z których jeden opatrzone klauzulą „wydać“, podpisem Naczelnika kasy lub jego zastępcy i pieczęcią urzędową zatrzymuje kasa jako dowód rozchodowy, drugi zaś po umieszczeniu klauzuli „wydano“ oraz daty, podpisu i pieczęci otrzymuje zgłaszający.

§ 5.

Do ostemplowania przeznacza się asa kierowego, a w braku tegoż innego asa. W braku asów należy ostemplować tę kartę, na której uwidoczniona jest firma wytwórcy.

Przed ostemplowaniem kart ma strona złożyć kasie skarbowej pisemną deklarację, zawierającą podanie ilości talji kart przedstawionych do ostemplowania oraz kwotę przypadającej opłaty.

Deklaracja ma być opatrzone datą i podpisem zgłaszającej strony względnie firmy.

§ 6.

Kto w dniu wejścia w życie powyż powołanego rozporządzenia Rady Wojewódzkiej będzie posiadał więcej jak dwie talje kart do gry, obowiązany jest zgłosić je pisemnie w 3 egzemplarzach w ciągu 3 dni we właściwym Urzędzie Kontroli skarbowej podając ilość talji oraz miejsce i lokal przechowania tychże.

Gdyby karty do gry podlegające dodatkowemu opodatkowaniu w dniu wejścia w życie rozporządzenia w przewozie się znajdowały, obowiązek zgłoszenia i uiszczenia podatkowej opłaty ciąży na odbiorcy towaru, który ma wnieść zgłoszenie najpóźniej do 18 godzin po nadejściu przesyłki.

Dodatkowemu opodatkowaniu nie podlegają karty sprowadzone z Rzeczypospolitej, o ile są opatrzone znakiem polskim stemplowym i banderolą na dowód uiszczenia polskiej opłaty stemplowej.

W górnośląskiej części Województwa Śląskiego wynosi dodatkowa opłata pełną kwotę, o ile karty nie są opatrzone znakiem stemplowym Kasy Skarbowej w Katowicach, o ile zaś są tym znakiem opatrzone z kwoty tej potrącić należy już uiszczoną kwotę wynoszącą 2 Mk. niem. od talji, względnie 1 Mk. niem., o ile talja zawiera 24 kart lub mniej, a 3 Mk. niem., o ile talja zawiera 48 kart lub więcej.

Opłata uiszczona na rzecz byłych władz niemieckich nie ulega potrąceniu.

§ 7.

Przyjmujący zgłoszenie ma zbadać ściśłość dat wniesionego oznajmienia, wciągnąć zgłoszenie do zapisku oznajmień pod liczbę bieżącą, uwidocznic na zgłoszeniach tę liczbę i dzień wniesienia, a nadto umieścić swój podpis i pieczęć urzędową, a w końcu zwrócić jeden egzemplarz oznajmienia zgłaszającemu.

§ 8.

Na podstawie zgłoszenia nastąpi urzędowe zbadanie zapasów przez organa Kontroli skarbowej, które wpiszą wynik zbadania oraz kwotę dodatkowej opłaty

we wszystkich egzemplarzach, z których jeden należy przesłać za spisem Kasie skarbowej, drugi zwrócić posiadaczowi zapasów, który obowiązany jest dodatkową opłatę uiścić w Kasie Skarbowej do 8 dni, trzeci egzemplarz wraz z zapiskiem ma Urząd Kontroli skarbowej przesłać przełożonemu Urzędowi Skarbowemu akcyz i monopolów, który po sprawdzeniu i ewentualnem sprostowaniu przedłoży Wydziałowi Skarbowemu zestawienie dodatkowego opodatkowania.

§ 9.

Zapasy kart do gry znajdujące się u sprzedawców o ile nie są opatrzone banderolami i znakami stemplowymi polskimi, muszą być dodatkowo ostemplowane i obanderolowane w myśl postanowień niniejszego rozporządzenia w ciągu 14 dni po wejściu w życie niniejszego rozporządzenia pod rygorem konfiskaty tychże, choćby od nich uiszczono przypadającą opłatę.

§ 10.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Wojewoda śląski:
Schultis m. p.

76.

Rozporządzenie

z dnia 24. lutego 1923 r.

w celu wykonania rozporządzenia Rady Wojewódzkiej z dnia 20. lutego 1923 r. w przedmiocie podwyższenia podatku od wina musującego.

Na mocy art. 4 rozporządzenia Rady Wojewódzkiej z dnia 20 lutego 1923 r. w przedmiocie podwyższenia podatku od wina musującego (Dz. Ust. Śl. Nr. 10 poz. 67) zarządzam co następuje:

§ 1.

Wino musujące znajdujące się w dniu wejścia w życie powyższego rozporządzenia Rady Wojewódzkiej poza wytwórnią wina musującego, składu celnego lub wolnego składu podlega dodatkowemu opodatkowaniu w wymiarze poniżej podanym.

Do win musujących podlegających dodatkowemu podatkowi należą wszystkie wina, wina owocowe (wina z owoców i jagód), napoje zawierające wino lub wino owocowe o zawartości alkoholu nad 1% objętości, z których przy otwarciu flaszki uchodzi burząc się kwas węglowy.

Uwolnione od dodatkowego opodatkowania jest wino musujące, znajdujące się w posiadaniu gospodarstw domowych, które wina musującego ani nie sprzedają, ani nie szynkują, jeżeli łączny zapas w całych flaszkach lub na całe flaszki przerachowany wynosi nie więcej jak dziesięć flaszek. Zapasy większe należy poddać opodatkowaniu w całości, nie zaś tylko nadwyżkę.

Dodatkowemu opodatkowaniu nie podlegają nadto wina musujące, sprowadzane z Rzeczypospolitej po dniu 1. listopada 1922 r. o ile udowodni posiadacz, że wino znajdujące się u niego zostało już obciążone w Rzeczypospolitej dodatkowym podatkiem.

Dodatkowy podatek wynosi:

- a) od flaszki wina musującego winogronowego o pojemności ponad 425 do 850 centymetrów ku-

bicznych (cała flaszka) 800 marek pol., jeżeli jednak udowodniono, że wino musujące jest sporządzone z wina owocowego 400 Mk. pol.

- b) od flaszki wina musującego winogronowego o pojemności 230 do 425 centymetrów kubicznych (pół flaszki) 400 Mk. pol. a od takiej samej flaszki wina musującego owocowego 200 Mkp.

- c) od flaszki wina musującego winogronowego o pojemności do 230 centymetrów kubicznych (ćwierć flaszki) 200 Mkp., a od takiej samej flaszki wina musującego owocowego 100 Mkp.

Przy flaszkach, których pojemność jest większa jak 850 centymetrów kubicznych, liczy się za każde dalsze, choćby tylko zaczęte, 230 centymetrów kubicznych pojemności po jednej czwartej stopy podatkowej za całą flaszkę.

Wszystkie naczynia zawierające wino musujące uważane są za flaszki.

§ 2

Posiadający zapasy wina musującego podlegające dodatkowemu opodatkowaniu, obowiązany jest zgłosić je pisemnie w 3 egzemplarzach we właściwym Urzędzie Kontroli skarbowej, względnie w tym Urzędzie, w którego okręgu znajduje się zapas podlegający zgłoszeniu, podając ilość i wielkość flaszek, gatunek wina musującego (z winogron lub owoców) oraz miejsce i lokal przechowania.

Gdyby wino musujące podlegające dodatkowemu opodatkowaniu w dniu wejścia w życie rozporządzenia znajdowało się w przewozie, obowiązek zgłoszenia i uiszczenia dodatkowego podatku ciąży na odbiorcy towaru, który ma wnieść zgłoszenie najpóźniej do 48 godzin po nadejściu pošyłki.

§ 3.

Przyjmujący zgłoszenie ma zbadać ścisłość dat wniesionego oznajmienia, wciągnąć zgłoszenie do zapisku oznajmień pod liczbą bieżącą, uwidocznic na zgłoszeniach tę liczbę i dzień wniesienia, a nadto umieścić swój podpis i pieczęć urzędową, a w końcu zwrócić jeden egzemplarz oznajmienia zgłaszającemu.

§ 4.

Na podstawie zgłoszenia nastąpi urzędowe zbadanie zapasów przez organa Kontroli skarbowej, które wpiszą wynik zbadania oraz kwotę przypadającego dodatkowego podatku we wszystkich egzemplarzach, z których jeden należy przesłać za spisem Kasie Skarbowej, drugi zwrócić posiadaczowi zapasów, który obowiązany jest dodatkowy podatek zapłacić w Kasie Skarbowej do 8 dni i zawiadomić o uiszczeniu Urząd Kontroli skarbowej, okazując egzemplarz zgłoszenia opatrzony potwierdzeniem kasowym zapłaty podatku; trzeci egzemplarz wraz z zapiskiem po uwidocznieniu w nim dat uiszczenia przedkłada Urząd Kontroli Skarbowej w drodze służbowej przełożonemu Urzędowi skarbowemu akcyz i monopolów, który po sprawdzeniu i ewentualnem sprostowaniu przedkłada Wydziałowi Skarbowemu zestawienie dodatkowego opodatkowania.

§ 5.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Wojewoda śląski:
Schultis m. p.